

Přerov je kulisou v další detektivce

V pořadí už osmou knihu vydává spisovatelka **Lenka Chalupová**. Rodinné drama *Liščí tanec* se stejně jako čtyři předchozí díla odehrává v přerovských ulicích.

■ PETRA KLIMKOVÁ

PŘEROV | Je léto 2017 a Hermínu Foretovou čeká oslava osmdesátin. Od svých potomků si nepřeje žádný dárek – chce jen týden společné dovolené v hájence, kam jezdila s dětmi v době jejich dětství. Její dcera a synové jí vyhoví, i když nechápu, proč se chce máma vrátit na místo, kde před dvaadvaceti lety tragicky zemřel její nejmladší syn. „Na té romantické hájence pod svatým Hostýnem se všem ožíví staré vzpomínky a křivdy, které bolí. Na konci příběhu už nikdo nebude jako na začátku – všichni si přivezou domů ‚černé múry‘ a výčitky.“ líčí přerovská autorka Lenka Chalupová. Ani letos neklamala, a tak je po roce na pultech knihkupectví její další kniha. Dostala název *Liščí tanec*. Děj rodinného dramatu se znovu odvíjí v kulisách reálného Přerova.

„Mám zkušenost, že se lidem líbí číst příběh z města, které znají – kde rozpoznávají ulice, domy, parky, obchody nebo hospody. Kulisy mých knih jsou tedy reálné, ale příběhy fiktivní, i když mi mnozí vyprávějí, že jim je nějaká konkrétní situace povědomá nebo že poznali v charakteru postavy svého známého, kterého přece taky znám,“ směje se Chalupová. Jak dodává, kniha čtenáře zavede do ulice Na Hrázi, Dvořákovy nebo U Výstaviště.

Dramatická část děje se však odehrává také v olomoucké ulici Na Vozovce a na Horním náměstí, kde se nachází obchod se starými hračkami, jenž má ve štítu název Husákovy děti.

Proč dostala knížka název *Liščí tanec*? „V 16. až 18. století pořádala šlechta při loveckých plesech a hostinách bizarní podívanou – účastníci se bavili tím, že si nechali přivést živou lišku a pak se dívali, jak je vyhazována švihadly do vzduchu... trpí a umírá. Takto se bavila hlavně německá šlechta,“ popisuje Chalupová.

„Nesnesla bych při tvorbě ticho a klid“

Její příběh ale začíná příjemnou rodinnou oslavou na moravském venkově, kde pětiletý Prokop dostává k narozeninám vytouženou červenou plyšovou lišku. „Starší sourozenci ho provokují tím, že mu lišku berou, házejí s ní do vzduchu a nechají ji tancovat liščí tanec. Vypadá to na hloupou a takřka neškodnou dětskou hru – na jejím konci je ale tragédie, která navždy ovlivní život rodiny.“

Plyšová liška je vlastně jedinou reálnou hrdinkou knihy. „Dostala jsem ji od Ježíška na Vánoce v roce 1976, když jsem měla necelé čtyři roky. Hned mě uchvátila, milovala jsem ji, byla to moje neoblíbenější hračka,“ tvrdí Chalupová.

Spisovatelka Lenka Chalupová zasadila svůj nový detektivní příběh do přerovských a olomouckých reálií. FOTO | ARCHIV LENKY CHALUPOVÉ

I to, jak se malý Prokop o lišku staral, je částečně inspirováno jejím dětstvím. „Já ji také oblékala do šatů, přesvědčovala mámu, aby mi pro ni upletla z chemlonu papučky, vozila jsem ji v kočárku i na kole, spala se mnou v posteli a jezdila s námi na výlety.“

Lenka Chalupová má zvláštní dar – psát dokáže téměř kdekoliv, nejčastěji je to v obýváku. „Zapnutá televize, notebook na klíně, kafe na stole – to je pozice, která mi vyhovuje. Pracovnu nemám a ani po ní netoužím, nesnesla bych při tvorbě ticho a klid, musím kolem sebe mít běžný rodinný frkot,“ prazrazuje.

Poslední knížka se jí podle jejích slov psala lehce, i když... „Řekla jsem si předem, že v části ze současnosti nechci žádného mrtvého, byť má příběh detektivní linku. No – a nepovedlo se. Na stra-

ně rukopisu číslo 119 jsem najednou s hrůzou zjistila, že jedna z klíčových postav pro mě velmi nečekaně zemřela! Vrátila jsem se zpět, abych děj změnila, ale cokoliv jsem napsala, bylo to špatné. Musela jsem se proto vrátit k verzi, která vznikla ve fázi zapnuté fantazie.“

Autorka pracuje jako tisková mluvčí přerovského magistrátu, stát se profesionální spisovatelkou ani po sérii osmi knih neplánuje. „Prakticky by to totiž znamenalo vydat každý měsíc jednu knihu – možná dvě. Z koníčku, který mě nesmírně baví, by se staly dostihy. Psaním se živím nepřetržitě od osmnácti let – knihy ale v mých výdělcích hrají nepatrnou roli,“ uvádí Chalupová.

Liščí tanec pokřtí v listopadu. A protože neumí žít bez rozepsaného díla, pracuje už v současné době na knize povídek.

Uzavřená mateřinka nebude chtít školné

PŘEROV | Bezmála stovka dětí z Mateřské školy U Tenisu, které se musely na začátku září stěhovat ze své mateřinky kvůli trhlinám ve zdi, jsou od tohoto týdne zpět ve svém. Podle statika, který stav budovy posuzoval, může školka obnovit provoz. Rodičům, kteří museli své děti dva týdny vodit do náhradních

zařízení, nebude radnice účtovat školné za září.

„Praskliny na stěnách budovy, vzniklé sesycháním podloží, byly odstraněny odbornou firmou – a to injektáží a sanací,“ řekl Petr Hrbek z přerovského magistrátu.

Děti po dobu dvanácti dnů docházely

do blízkých základních škol U Tenisu a Želatovská, kam učitelky přestěhovaly i část nábytku a hraček z jejich mateřinky.

Radní města minulý čtvrtek souhlasili s tím, aby rodiče dětí z mateřské školy U Tenisu – stejně jako rodiče žáků z dvou oddělení družin dvou základních

škol – nemuseli za měsíc září platit za předškolní a zájmové vzdělávání. Chtějí tak kompenzovat rodičům i dětem dočasně nepohodlí.

Školka U Tenisu byly narychlo evakuována na začátku září nejen kvůli prasklinám zdi, ale i podlahy, které se tam náhle objevily. (pk)